

at man saa ikke vilde gaa videre og altsaa ikke konvertere den øvrige Statsgæld. Jo, jeg vil meget gerne gaa videre, hvis den højtærede Minister vil komme med et Konverteringsforslag i Bighed med det fra 1886 og konvertere hele Statsgælden til 3 pCt., saa tror jeg, at mange, maasse vi alle, ville være med dertil. Det, jeg har indvendt imod den højtærede Ministers Konvertering ud over Sterlingsgælden, det er det, at han overlader hele denne Sag til et privat Konsortium og til et saadant Konsortiums private Interesser. Han sikrer os ikke, at en eneste Ore af de 96 Mill. Kr. til 3½ pCt. bliver konverteret. Efter alt, hvad der hidtil foreligger af Forhandlingerne, har Konsortiet ikke paataget sig nogen som helst Forpligtelse til at konvertere noget af dem, men derimod meget viselig sikret sig, at hvis Forholdene stille sig saaledes, at de med nogen Fordel for Konsortiet kunne konverteres, blive de konverterede. Det er det, jeg har klaget over, at den højtærede Finansminister har lagt hele Fordelen over i det private Konsortiums Hænder og ikke har sikret sig selv eller Statskassen nogen Fordel. Altsaa hvis den ærede Minister vil gaa frem som i 1886 og komme med et virkeligt Forslag til Konvertering af Statsgælden, saa er Sagen en helt anden. Men det har han netop ikke gjort. Den højtærede Finansminister paaberaaber sig den Kursstigen, der har fundet Sted paa 3½ pCt.s Obligationerne. Han gør opmærksom paa, at man allerede deri kan se Virkningen af Forslaget, at de 3½ pCt.s Obligationer ere gaaede op til pari. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det ikke er for ganske nylig, at de 3½ pCt.s Obligationer ere begyndte at stige. Disse Papirer stode i Begyndelsen af 1893 i 93¼, altsaa meget lavt, men i Forsommeren stode de i 97—98, og jeg tror ikke, at der paa det Tidspunkt var Tale om en Spekulation som den, den ærede Finansminister nu foreslaar. Det kunde der vel næppe være, thi saa vidt jeg mindes, var han ikke den Gang paa den Plads, hvor han nu er. Altsaa allerede i Forsommeren vare de 3½ pCt.s Obligationer stegne op til 98, og det var meget sandsynligt, at de vilde fortsætte denne Stigning, thi Rentens Højde bestemmes jo ikke i dette lille Land. Selv om vi kunne have noget for os selv, og de indenlandske Papirer kunne gaa deres egen Gang, vil den almindelige Bestemmelse af Rentefoden ikke være afhængig af en saadan lille Plads som Danmark; vi maa undertaste os den almindelige Bevægelse paa de store Pladser som Hamborg, Berlin, Paris o. s. v. Altsaa den højtærede Minister maa tillade mig at sige, at den Stigning af 3½

pCt.s Obligationerne, han tager til Indtægt for sig, var begyndt længe, før han blev Finansminister og sikkert ogsaa længe før han lavede dette Projekt her. Jeg beklager, at den højtærede Finansminister ikke vilde udtale sig om den mærkelige Maade, hvorpaa han lægger Konverteringen af disse Statsmidler i private Hænder. — Jeg har derefter kun en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen). Det ærede Medlem havde tre Grunde til at glæde sig over dette Forslag. Den første var den, at det vilde give billigere Penge. Det er noget, vi alle ønske, vi ere alle enige om, at det er godt at faa billige Penge. Jeg er ikke enig med de Herrer, der have beklaget Kapitalisterne. Jeg tror, at de, der overhovedet have Kapital, klare sig nok; selv om virkelig Kapitalisterne skulde nøjes med en hel eller en halv Procent mindre, saa ere de dog altid mere paa den sikre Side end de, der ingen som helst Kapital have. Altsaa jeg nærer af den Grund ingen som helst Betænkelse ved at frembringe saa vidt muligt en Nedsættelse af Rentefoden. Men det er heller ikke den Indvending, jeg har gjort. Den Indvending, der er fremsat fra mig og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) er den, at Laanet er til for dyre Renter og endnu ikke er billigt nok. Den Grund, at Laanet skal staffe os billige Penge, kan det ærede Medlem altsaa ikke vinde Tilslutning paa, det, vi ønske, er at faa dem endnu billigere end foreslaet her. — Endnu en Bemærkning angaaende det heldige eller uheldige i at laane flere Penge, end vi i Døblisset behøve. Tilgængelige andre ærede Talere, ogsaa det ærede Medlem for Ringløbing (J. C. Christensen), finder jeg, at det er en betænkkelig Sag at laane Penge, naar man ikke ved, hvad man skal bruge dem til. Det har vist sig under Forhandlingerne her i Dag, at man har alle mulige Anvendelser for disse 5 Millioner Kroner. Det ser nu næsten ud, som om det vilde gaa med dette 5 Millioner Kroners Laan som med de bekendte 300 Rigsdaler i „Sparekassen“. Vrede Medlemmer, som besøge Teatret, ville maasse erindre, hvor mangfoldige Ting den udmærkede Købmandsfamilie kunde faa for disse 300 Rigsdaler, men selv da de vandt det store Lod i Lotteriet og fik 50,000 Rigsdaler at disponere over, havde de i Løbet af en eneste Aften disponeret langt udover det, de havde arvet og vundet i Lotteriet. Hvis vi skulde imødefomme alle de Duster, der ere fremkomne her, angaaende Anvendelsen af de 5 Mill. Kr., saa vilde vi sikkert ikke komme til 5, men til 15, 20, 25 Mill. Kr. Nogle